

stemmer ikke derfor som Noget, der i og for sig er godt, paa ingen Maade, jeg anerkjender i det Væsentligste de Indvendinger, der er reiste derimod, men stemmer derfor, fordi de andre ere slettere. Jeg troer ikke, at det er muligt ved de andre Forslag at opnaae nogen betydelig Indtægt, jeg troer, at de frembyde endnu flere Ulemper end Contingentsystemet. Vil man derimod her gaae ind paa en omhyggelig gjen-nemgaaende Behandling af denne Sag, saa er det noget ganske Andet; i saa Fald troer jeg, at man bør gaae bort fra Contingentsystemet og gaae til noget heelt Andet, til Noget, der er forskjelligt ogsaa fra de andre Forslag, der have foreligget. Naar jeg skal udtale min Anskuelse herom, maa jeg et Dieblik ubede mig Thingets Opmærksomhed.

Jeg er i Tvivl om, hvilket af de tvende Hensyn der ere at tage ved denne Skat, man bør stille i Spidsen, om man enten bør stille Retfærdigheds-, Billigheds-, Rigelighedshensynet, Principspørgsmaalet i Spidsen, eller det mere praktiske Hensyn, hvorledes det er muligt at udføre Skatten, hvorledes det er muligt paa en nogenlunde taalelig Maade at faae en lige-lig Fordeling. Skulde man vælge mellem disse to vigtige Hensyn, troer jeg, at jeg vilde til-lægge det reent praktiske Hensyn størst Be-tydning, men jeg troer dog, at, hvad der kræves fra Principspørgsmaalets Standpunkt for Rigelighedens og Retfærdighedens Skyld, netop vil føre til det Samme, til at opstille de samme Forordninger, som maae gjøres for at faae en praktisk Skat, for derigjennem at faae Penge. Jeg troer, at der i saa Henseende er tre Ting, som mere bør drages frem, end det hidtil er skeet, ved Sagens Behandling her. Det One er Hensynet til Formuen; det Andet er dette, at man burde behandle de smaa Ind-komster, navnlig de smaa Indkomster af per-sonlig Virksomhed, lempeligere, og det Tredie er endelig — hvad jeg ganske vist antager er nød-vendigt — at faae Indkomsskatten sat i For-bindelse med den communale Beskatning.

Naar man nu spørger om, hvilke Hensyn vi skulle tage af praktiske Grunde, saa er man nærmest henviist til at see paa Erfaringen omkring i andre Lande. Indkomsskatten er jo temmelig grundigt prøvet, ikke blot i England,

men i en heel Række af andre Lande; det er en gammel Skat, der har været anvendt for lang Tid tilbage, og da, saa at sige, i alle de frie Stater, der have eksisteret, og den anvendes endnu i dette Dieblik vel næsten i de fleste Lande. Naar vi nu see paa disse Erfaringer, troer jeg, at de ubetinget ville vise os hen til at ramme Formuen gennem en Ind-komsskat. See vi f. Ex. hen til England og spørge, hvorledes man der bærer sig ad, hvad der er Grundætning der for Indkomsskatsys-temet, hvorledes man bærer sig ad der for at komme til et helbdigt Resultat, saa finde vi, at man der anvender noget ganske Andet, end hvad her foreligger i Procentisternes Forslag. Det er ogsaa himmelvidt forskjelligt fra Con-tingentsystemet. Ministerens Forslag har dog Noget, der peger hen i den Retning, men ganske vist ikke i en efter min Mening fuld-stændig tilstrækkelig Grad. For en ringe Klasse af Indkomsterne, for de Handlendes og Fabri-kanternes Bedkommende, har den engelske Ind-komsskat jo Lighed med det, vi have her, idet man dog ganske vist der ganske anderledes har gennemført det, der for det Slags Indkomst-skat maa være nødvendigt, nemlig Selvangivelse, idet man der har Lovbestemmelser, der paabyde at give alle Dplysninger, og idet man i Praxis tvinger dertil ved at sætte Indkomsskat tilbør-ligt op. Men det er kun den mindste Deel af Indkomsten, til hvilken man i England kommer paa denne Maade. De fleste Ind-tægter kommer man til paa en ganske an-den Maade. Der er for det Første den hele store Deel af Forpagtninger flydende Indtægter. Uagtet man vistnok kan sige, at de engelske Forpagtere, Farmers, nærmest ere en Mellemting imellem vore større og mindre Landmænd og i høiere Grad, end vor Bonde-stand er istand til at opgive sine Indtægter, har man dog i England gjort den Erfaring, at det er umuligt gennem Selvangivelse at faae disse Folk til at opgive deres Indtægt. Man har derimod anslaaet Indtægten summarisk. Tidligere er man gaaet frem efter en anden Maalestof, men nu regner man i England, at Forpagternes Indkomst svarer til $\frac{1}{3}$ af Forpagtningsafgiften, i Skotland, hvor For-holdet med Hensyn til Ciers og Forpagters